

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 15. Insidiæ novo Lusitaniæ Regi structæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](#)

Sæc. XVII. „illius Synodi, in responione ad pro-
A. C. 1641. „testationem Remonstrantium.“

§. XV.

Insidiæ novo Lusitanæ Regis fructuæ.

*Vertot ræ-
vol. de Por-
tug. p. 237.* Postquam Joannes in Lusitanæ Re-
gemi a Proceribus populoque pro-
clamatus, inauguratusque fuerat, die
vigesima octava Januarii convocatis Re-
gni Ordinibus, suum jus ad coronam
discuti jussit, cum igitur ipse ex parte
Materna ab Eduardo Regis Emanuelis
Filio, econtra vero Hispanæ Rex non-
ni si ab ejusdem Regis Filia succellionis
incapaci descendisse compertum esset,
hinc unanimi omnino suffragio pro le-
gitimo Lusitanæ Rege habebatur:
Postea Oratorem suum Michaelem de
Portu - Gallo Episcopum Lameganum
die vigesima Novembris Romam decre-
vit, ut pro more Urbano VIII. Ponti-
fici Maximo filiale obsequium deferret.
Hunc vero Legatum a Papa minime
acceptandum censebant Cardinales Hi-
spanis addicti, quæ tamen disceptatio
brevi dirempta, & Orator admisus est,
eo quod Curiae Romanæ consuetudo fe-
rat, quod dissidentibus de Regno Prin-
cipibus, ejus, qui Regnum possidet,
Legatus admitteretur, ne interim Re-
ligio, resque Ecclesiastica detrimentum
patia.

A.C. 1641

patiatur. Ita pariter Lusitani Oratores in Sæc. XVII.
Suecia, Francia, Anglia, aliisque Re-
gnis per honorifice excipiebantur, solus
Daniæ Rex Hispanos Austriacosque
offendere veritus, Franciscum Susam
Cetinum non tanquam Oratorem Re-
gium, sed ut Nobilem Lusitanum ad-
misit. Vicissim vero hi Reges Ulyssi-
ponam Legatos novo Regi gratulatum
miserant: sed nempe, raro recens fe-
licitas satis tuta adversus invidiam est;
inter ipsos enim festivos aggratulan-
tium applausus Ulyssipone imo in ipso
Regis Palatio detestanda conflatur con-
spiratio, quæ Regi sceptrum & vitam
eripere parabat: Indigna res quibus-
dam Lusitaniæ Proceribus visa est,
eum colere Regem, quocum eodem
ferme die honores & obsequia æquali
forte partiebantur, atque inter ceteros
Sebastianus de Mattos Bragæ Archi-
episcopus, se contemptum & Pro-Re-
ginam custodiæ datam indignatus, ei-
dem libertatem, ac sibi metipsi auctori-
tatis suæ continuationem Regis excidio
procurare statuit: Vocabat in consilio
sui societatem Villa-Regium Marchio-
nem, & Aveirum Ducem, ambos Re-
gio sanguine satos, Armamarum Co-
mitem Archiepiscopi Nepotem, Balle-
rasium Comitem, Augustinum Corream,
Carvalium Regii thesauri Custodem

Nn 3

plu-

Sæc. XVII. pluresque alios, qui sua munia, ac fortu-

A. C. 1641. nas Hispanis in acceptis olim referebant.

Hi ergo consilia sua de Bragantio una-
cum Conjuge & liberis evertendo cum
Olivario primario Hispani Regis Mi-
nistro conferunt, ac jamjam inter se
præcipua Regni munia in fidelitatis præ-
mium distribuunt, silentibus cunctis,
conjuratoque studio speratam felici-
tem supprimenteribus: Præfigebatur ma-
gnanirao huic auctui quinta Augusti dies,
in qua Judæi noctu in quatuor regii
Palatii angulis, variisque urbis ædibus
ignem injicerent, & conjurati incen-
dium extinquenti specie Regem, re-
giamque familiam interciperent, Hispa-
nis interim cum valida classe appulsi-
ris: Haud exiguae tamen molis erat,
Olivarium de conceptæ conjurationis
serie certiorem reddere; omnes enim
Regni fines ob detecta Pro-Reginæ
cum Hispanis commercia regio satel-
lite solerter custodiebantur: Seligebatur
tamen ditissimus quidam Mercator, qui
ob vastissimum per universam Europam mit-
tendi libertatem a Rege obtainuerat:
Huic ergo conjurati literas ad Oliva-
rium scriptas consignant, quas ipse ad
Marchionem de Agumomente, qui in ex-
tremis Lusitaniae finibus Gubernatorem
agebat, misit, in Hispaniam deferen-
das:

das: Hic autem hasce literas Inquisi- Sæc. XVII.
toris Lusitani sigillo munitas, atque A.C. 1641.
ad primarium Hispaniæ Ministrum in-
scriptas admiratus, eas aperuit, illas-
que comperto conjurationis consilio ad
Regem transmisit. Obstupuit Rex,
qui tamen periculi gravitas animi se-
renitatem turbaret; præprimis igitur
copiae vicinas Ulyssiponem sub recen-
sionis obtentu ingredi jubet, Archiepi-
scopum quoque & Villa - Regium ad
suum cubile accersit, necnon Cami-
neum Ducem, ceterosque conjuratos
summo silentio custodiæ dari præcipit.
Regis jussa ad amissim executioni dan-
tur, ac sine ullo strepitu nondum evo-
luta quarta horæ parte quadraginta
septem conjurati in vinculis hærent:
subjiciuntur quæstioni, atque inter eos
Baeza Judæus ceteris prior crimen fas-
sus est, ceteris vero aut confessis aut
convictis, Rex præcipuos conjuratio-
nis Authores capite, ignobiliores au-
tem suspendio plecti jussit: Sebastianum
denique Bracarensem, ne Papam, Au-
striacamque Domum offenderet, ad
perpetuos carceres damnavit. Quam-
vis igitur nupera conjuratio contra Hi-
spaniæ Regem prosperum sit fortita exi-
tum, hæc tamen in Lusitaniæ Regem
mota feliciter detesta est, ita disponente
Divina Providentia, quæ cuncta

Nn 4

nec

Sæc. XVII. nec Principum, nec subditorum crimi-
A. C. 1641. na, impunita abire permittit, ne Prin-
cipes subditorum tyranni evadant, &
subditi Principum potentiam timore
discant.

§. XVI.

*Galliarum Regis victoriae contra
Hispanos.*

Jæger. Hist. Interim Ludovici XIII. Franciæ Regis
Eccl. l. I. exercitus, quos in variis Regioni-
cap. 2. bus contra Hispanos eduxerat, vario
Calmet hist. Marte pugnabant; & quidem in Italia
Univ. l. 151. Honorius Grimaldus Monacensis Prin-
ceps, quod Hispani suæ arci & urbi
pro arbitrio dominarentur, indignatus,
clam cum Franciæ Rege conspirabat,
excusioque Hispaniæ Regis obsequio,
admissis Gallis Hispanos e suo Princi-
patu expulit, in perfidiæ præmium a
Gallo Rege titulo Ducis Valentia hono-
ratus. Paulopost Harcourtius Comes
Cuneum urbem feliciter captam Sabau-
diæ Duci restituit. In Flandria vero
Melleraius Franciæ Marescallus Ariam
urbem aggressus non sine cruenta oppu-
gnatione illam die vigesima Julii dedi-
tione cepit, quam tamen Mensa De-
cembri Hispani diuturna obsidione re-
cuperarunt: Res melius successit in Ca-
talonia Philippo Mottæ - Hodancurtio,
quem